

Iarba fragedă și dorul...

Ina M.

Iarbă fragedă și udă
Vreau să fiu ca tine, crudă,
Să fiu verde-luminoasă!
Pământul, podea în casă,
Ceru-acoperiș să-mi fie,
Vreau să pun pe mine ie
Și s-alerg ca vântu-n iarbă,
Cu copacul, babă-oarbă
Să fiu în joc și cu drag
Să-l îmbrățișez în prag
De pădure, pe tărâmul
Unde casa saltă fumul,
Ploaia mângâie pământul,
Iarba stă s-asculte vântul
Care spune ce-a văzut
Pe unde iute a trecut!
Vreau să dorm noapte de noapte
Lângă tine, s-aud șoapte
Ale firelor de iarbă
Care spun în mare grabă
Stelelor și lunii pline
Ce-a fost ziua pe coline:
Care gândăcel grăbit
Piciorușul și-a scrântit;
Care iepuraș fricos
A fugit de umbra-i, jos,
Către râu și s-a oprit
Nevrând să moară subit;
Care pasăre-n cântare
A adus pe chipuri soare;
Care frunză-a râs în hohot
De al ploii grăbit ropot...
Iarbă fragedă, mă lasă
Cu picioarele, sfioasă,
Să trec peste tine-n fugă
Cât înalt cerului rugă
Căci visez că sunt ca vântul,
Că sunt pasărea și cântul
Că alerg ca iepurașul
Că grăbesc prin iarbă pasul
Și-mi scrântesc ușor piciorul...
Doamne, potolește-mi dorul
De-armonia din natură

POEZII ONLINE

Și de frumusețea-i pură!